

SPEJDERNES MAGASIN

Oktober 1942

Nr. 8

26. Aargang

SKOVMANDSBOGEN

DET DANSKE SPEJDERKORPS
1942

Faas paa Depotet — Pris Kr. 1.50

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Brevpapir
Månedblade
Brochurer
Programmer
o. s. v.

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 . Telefon *Central 10493

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.

Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

Sekretær: Ellen Hvidso.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,

Skindergade 27, København K.

Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.

SPEJDESPORT

for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,

Kalvebod Brygge 2^a, København K.

Telf. BYEN 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Møntergade 2, Kbh. K. Tlf. *C. 10 493.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk

1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Prøver og Duelighedstegn

indeholder alle Fordringer
til Korpsets Prøver
Duelighedstegn

Ny Udgave er udkommet med Fordringerne
til Beredskabsmærket og Skovmandsprøven

Den lille Spejderbog

Spejdernes Magasin

Oktobre 1942

Nr. 8

26. Aargang

Vis mig Vejen...

Mange Spejdertroppe har før i Tiden vandret den herlige Tur langs Vetternes Østkyst. Her passerede man den pragtfulde Ruin af Alvastra Kloster og Kirke. En Dagsmarch længere mod Nord naaede man saa frem til Vadstena med den stærke Middelalderborg og den særprægede Klosterkirke. Til alle disse Steder er den svenske Helgeninde Birgittes Navn knyttet.

I Alvastra levede hun en Tid efter sin Mands Død, i Vadstena, som hun fik skænket af Sveriges Konge, dannede her sin Klosterorden og lod Klosterkirken opføre efter den Plan, hun i en Drøm havde set. Birgitte var det, der daglig bad »Herre, vis mig Vejen, og gør mig villig til at vandre den«. Hun forstod helt og fuldt, at Kristendom, det er ikke blot smukke og gode Tanker, hvor værdifulde de end kan være, men det er Handling. Først i det Øjeblik, de gode Tanker omsættes til Handling, faar de deres fulde Værdi. Og ingen Handling kan være større end den at prøve at virkeliggøre Guds Vilje.

Jesus Kristus kunde sige »Min Mad er at gøre

hans Vilje, som sendte mig.« Nu er det ikke altid lige let at finde, hvad der er Guds Vilje. Men to Ting er i det mindste nødvendigt, om vi skal finde dem. Det første er som den hellige

Birgitte, at spørge om Guds Vilje. Overfor alt det, der møder en i Livet, ikke kun spørge, hvad er det nemmeste, det jeg selv synes er morsomt, men spørge, hvad kræver Gud af mig.

Dernæst: de smaa hverdagsagtige Forhold, at gøre det, hvor vi godt er klar paa, at her gaar i det mindste Guds Vej. Vi kan finde Vejledning i de 10 Bud, og i Jesu Ord i det Nye Testamente. Men ogsaa Spejderloven, der har sit daglige Udspring i det, som Jesus lærte os, var Guds Vilje, kan vi finde

de Hjælp. Men saa er Spørgsmaalet, virkeliggør vi disse hverdagsagtige Ting, Spejderloven viser os, at være tjenstvillig, lydig, god, ærlig, ren. Det er her, vi skal begynde, om vi virkelig vil naa frem til at sige: »Herre, vis mig Vejen og gør mig villig til at vandre den.«

Fritz Lerche.

Alvastra Klosterruiner.

VED LEIR- BAALET

EN RASK BEDRIFT

Ogsaa i dette Nummer kan jeg bringe en Beretning om en Spejder, som ved sin resolute Indsats har været med til at redde Mennesker fra Døden. I Sommer kuldsejlede en Fiskerjolle ud for Gilleleje Havn i et stormfuldt Vejr. Det blev observeret inde fra Havnen, og en lille Pram begav sig straks paa Vej ud. Spejder

Jørgen Mandrup-Poulsen, 1. Ordrup Trop, saa det oppe fra det Hus, hvor han laa paa Landet. Han løb straks ned til Havnen, og da han saa, at Prammen havde vanskeligt ved at naa ud til de skibbrudne paa Grund af den haarde Sø, sprang han og en anden i Vandet efter først at have smidt alt Tøjet.

De svømmede de ca. 400 Meter ud til de skibbrudne og hjalp med at holde dem oven Vandet til Prammen efterhaanden naaede derud. Den kunde imidlertid kun have en Mand ombord, og skønt den yngste af de to Fiskere var stærkest medtaget, vilde han dog have, at de skulde tage den ælste, der var henvend 70 Aar gammel, først. Han kom saa op i Prammen, og de to Svømmere holdt derefter den yngste Fisker oppe, til en lille Motorbaad naaede ud og tog dem alle med ind.

Det var modigt gjort af *Jørgen* i det stormfulde Vejr at begive sig ud paa den lange Svømmetur, men han er en god Svømmer og følte Hjælp, indtil anden Hjælp kunde komme frem. sig derfor sikker paa at kunne naa derud og yde

Og derfor har han faaet tildelt Korpsets *Livredningskors* i Sølv og hans Navn er i *Æresrullen* føjet til Navnene paa de snart mange Spejdere, som har vist, at de er rede til at hjælpe, hvor de kan.

PATRULJEFØRERE

Netop i disse Maaneder rykker der mange Ulveunger op som Spejdere i Troppene. Og ad-

skillige Steder medfører det, at Patruljeassistenten rykker op som Patruljefører og at nye Patruljeassistenten udnævnes. Valget af disse nye Førere er af stor Betydning for Troppens Liv, og derfor drøfter Tropsfører og Tropsassistenten meget nøje, hvilke Spejdere der kan være egnet til at overtage Posterne.

Det er en Tillid, som vises jer, alle I, der er blevet udnævnt til Førere, og Troppen venter af jer, at I vil gøre jert bedste for at foregaa jeres Spejdere i Patruljen med et godt Eksempel.

1. KLASSES SPEJDERE

Allerede denne Gang vil I i den særlige Rubrik finde Navnene paa 6 Spejdere, som har fuldført deres 1. Klasses Prøve. Deriblandt er fire Spejdere fra *Hardeknuds Trop* i Aalborg, og de to af dem er Patruljeførere og en er Patruljeassistent. Det er ogsaa en god Maade at vise sine Spejdere Vejen paa.

»NATTEVANDRING«

efter Kort er jo en af de Ting, man skal kunne klare som 1. Klasses Spejder. Denne

Opgave er ikke saa vanskelig, som mange tror, men det kræver, at man ikke farer forskræmt sammen, fordi man hører et Par Grene knage, hvad enten det saa skyldes Raadyr, Pindsvin eller andre af Skovens Dyr. Fortrolighed med Troppet faar man efterhaanden, naar man har været ude paa nogle »Nattevelser«, ja, der er Spejdere, som er lige saa hurtige til at finde Vej i Mørke, som ved Dagslys. Indenfor enhver Trop findes der gerne et Par af disse dygtige Spejdere. Lær af dem, spørg dem om, hvorledes de orienterer sig; du kan ogsaa lære det.

Jørgen Mandrup-Poulsen.

ovr. Hølm

SKOVMANDS- SPEJDEREN

ILDBORING

Som bekendt har Korpsen indført et Ildbors Diplom, der kan erhverves af den Skovmand, Rover eller Fører, som 2 Gange udenbørs »paa Anfordring« fremskaffer Ild til Baaltænding ved Hjælp af eget selvfremskaffet Ildbors.

Ildboring er fortræffelig Skovmandssport og hører til de mere ædle Sysler, der kræver en særlig Grad af Dygtighed, Taalmodighed, Energi og Omtanke. — Men denne Sport er hidtil dyrket altfor lidt. Der har faktisk været Aar imellem, at en Spejder har mestret at skaffe Ild paa denne Maade, som tidligere Naturfolkene daglig brugte.

Nu er imidlertid det første Ildbors-Diplom udstedt, og flere vil sikkert snart følge efter. Det er Roverfører Erik Engell Sørensen, 7. Aarhus Rovertrop, der har Æren af at have erhvervet Korpsens første Ildbors-Diplom, efter Ildtændingen foretaget den 21. Juni. Ved en Samtale med Erik ser jeg Ildboret og faar samtidig forskellige Tips. Hør her med Eriks egne Ord:

»Elmetræ til Fyrtræet købte jeg for godt et Aarstid tilbage paa et Savværk. Det skulde bruges til en Ildtændingsopgave i et Skovmandsløb, men maaske var det dengang for friskt, det gav i hvert Fald næppe nok Glød. Nu er det knastørt, og det er forresten et særlig velegnet Stykke, for det er porøst og let til at smuldre.

Tenen er et Stykke ganske almindeligt Fyrretræ fra en Pakkasse. — Som Haandstøtte har jeg bl. a. brugt et Æggebecher af Porcelæn. Det er vældig godt, men man har ingen Garanti for at faa det helt med hjem igen, saa jeg tør ikke anbefale det.

Buen er bare et Stykke Bøgegren. Som du ser, kan den fjedre en lille Smule, hvilket ganske givet forlænger Snørens Levetid og giver et behageligt »Trækk«, selv naar Snøren slappes en Smule. — Lædersnørebaand kunde jeg ikke skaffe, men man kan endnu købe disse 9—10 mm brede Læderremme, der er bløde og fedtede, syregarvede kaldes de vist. De er udmærkede og holder paa Grund af Bredden endda meget bedre end de Lædersnørebaand, jeg tidligere har set anvendt.

Som Ildtænder anvendte jeg fintskaaret Træuld, altsaa ikke det almindelige grove. Det blev tørret ekstra en halv Dags Tid i Solen. Jeg har flere Gange før faaet Glød ved Ildboring, men først i Søndags gik det nemt med at puste Gløden op til Ild, forbavsende nemt endda. Jeg tror det tørre varme Vejr hjalp til. Proven blev aflagt midt paa Dagen med høj Sol. Da jeg et Par Aftener efter prøvede igen, kneb det med at

Det kræver Udholdenhed.

faa Gløden til Ild, og det lykkedes først ved at svinge Træulden med Gløden rundt i Luften. Ved den Metode skal man passe paa Fingrene«.

— — —
Saadan lød Eriks Beretning. Jeg maa af egen Erfaring give Erik Ret i, at det somme Tider synes »forbavsende nemt« at skaffe Ild, naar først Materialerne er i Orden. Men saa kan de samme Materialer til andre Tider drille saa ganske umanerligt, saa man daarlig nok faar en ordentlig Røg ud af Forsøget. — Men prøv hellere selv. — Det er forresten ikke saa længe siden, jeg mødte en Skovmand med Fingrene indbundet. Han havde svunget sin Glød i Luften. Men altsaa svunget for længe.

K. T.

1'KLASSES SPÆJDERE

Kender du Glæden ved at gaa ud ad Landeveje og Stier, langs Soer og Aaer, gennem Skove og Marker? Kender du Danmarks Land i de forskellige Aarstider? Foraaret, hvor alting grønnes og gror, Sommeren med Varme og Sol, Efteraarets pragtfulde Løvfaldsfarver i Skoven og det snedækkede Vinterlandskab.

Har du sidet alene eller sammen med en god Ven ved Baalet og set »Vildmandsboffen« brunes over Gløderne og nydt det Maaltid, du selv har lavet, og som smager meget bedre end en halvvejs mast Madpakke? Hvis ikke, maa du absolut paa 1. Kl. Vandring! 30 km til Fods paa 2 Dage, Overnatning undervejs, uden Kort efter en Rute, der snor sig gennem Landskabet langs Skovgærder, ad Biveje og gennem Landsbyer, til Maalet vinker i det fjerne med Mad og Hvile, og næste Dag fortsætter I til nye Oplevelser og nye Glæder.

1. Kl. Turen er den mest spændende Del af Prøven, men ogsaa den sværeste. Derfor kræver den Træning, og har I først prøvet en Tur af denne Slags, tager I flere senere hen! Bed jeres Tropsfører straks lave en Rute og gaa i Gang med Træningen. Turen kan gennemføres hele Aaret rundt. Man behøver ikke at ligge i Telt om Vinteren. Overnatning under Tag er tilladt (Lader, Spejderhytter o. lign.); men al Maden skal laves i det fri. Kogekar maa medbringes, men *ikke* Pande. Der kan altsaa ikke laves raffinerede Retter som Hakkeboffer med Løg og fed brun Sovs eller Æggekage. Kødet maa ste-

ges paa Spid, men det smager ogsaa godt, naar I blot husker at holde det tæt ved Gløderne, inden I begynder at stege det, for at faa Saften til at blive i Kødet. Hvis det ikke bliver gjort, drypper Saften i Baalet til Ingen Verdens Nytte, og Bøffen bliver som Saaletøder. Kog Havregrød om Morgenens, det er godt at faa noget varmt i den kolde Aarstid. Om Morgenens maa der ogsaa tænkes paa Brød til Frokost. Færdigt Brød maa ikke medbringes eller købes undervejs. »Snobrød« er forholdsvis nemt at lave, og det smager godt, naar det laves med Omhu. Bland Mel, Salt og Bagepulver i Kogekarret og tilsæt Vand, til Dejgen faar en passende Tykkelse. Lav en lang Pølse og sno den om en afbarket Gren og bag det over Gløderne, til det er færdigt (prøv forsigtigt med en Knivspids). Brødet medbringes i Tværsækken, til Frokostens

Snobrødet bages.

Køb Prøver og Duelighedstegn

og se, hvad der kræves til

1. Klasses Prøven

Tid er inde. — Husk paa selve Turen at tegne Skitse af Vejen, der er fulgt og af interessante Ting, der observeres undervejs. Du tror maa-ske, at du ikke kan tegne? Det er noget Vråvl. Prøv blot! Rapporten om Turen affattes bedst efter Gilwellsystemet.

Paa næste Side ser I en saadan Rapport fra en 1. Klasses Tur. Tidspunkterne noteres i yderste Rubrik til venstre, og i den smastyderste angives hver ny Retning man vandrer.

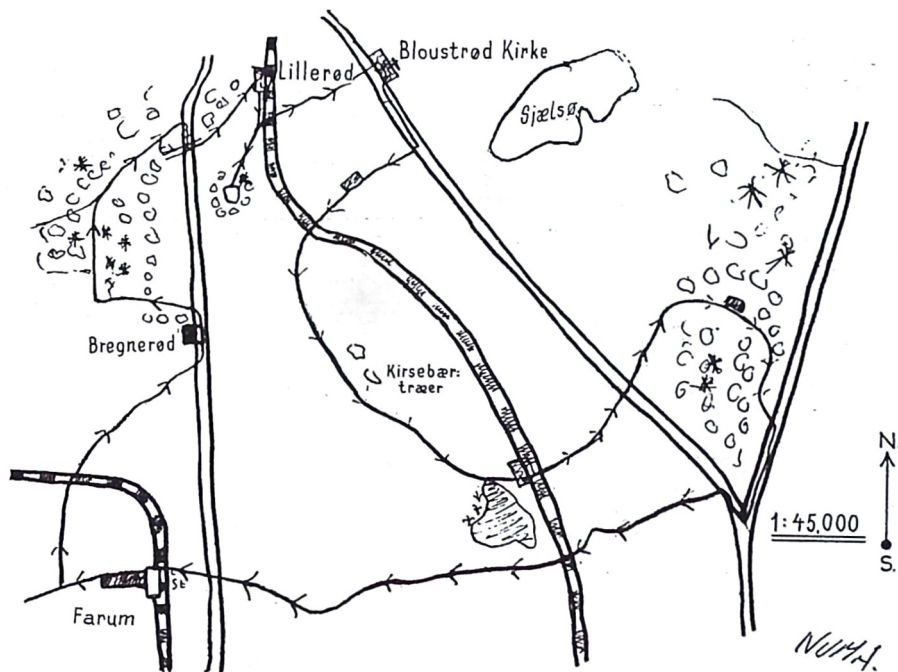
Antallet af tilbagelagte Kilometre noteres i yderste Rubrik til højre. Ved Hjælp af disse Notater og de smaa Skitser, man tager undervejs, kan man saa efter Hjemkomsten tegne den Kortskitse, som er en vigtig Del af Prøven.

Svend Ranvig.

Rapport over 30 km Tur		km
Tid	Rute	
19 ⁰⁰	VSV	2
20 ⁰⁵	NØ	
	V	5
21 ⁰⁰	S	
	ØNØ	11
	S	
22 ⁰⁰		15
630		
12 ⁰⁰	N	20
	ØNØ	
	SØ	25
13 ⁵⁰	SV	
15 ⁴⁵	Ø	32
	SV	
	V	

Starten foregik fra Farum Station. Derfra gik vi igennem Farum By og drejede til højre ad en Sti, som førte ud til Landevejen, og fortsatte til Bregnerød Kro. Efter Kroen drejede vi til venstre ad en Bivej, som fulgtes 900 m til et Skovgærde. Dette Skovgærde fulgte vi til en anden Bivej, som vi fulgte 1700 m til asfalteret Vej. Denne fulgtes til Korsvej, hvor vi drejede af til Lillerød Station. Fra Stationen fortsattes langs Banelinien til Teglværket, hvor vi drejede til højre til Kattehaletosen. Her fik vi Te af Frie Fugle, hvorefter vi gik til Ro.

Søndag stod vi op, hentede Mælk, spiste Havregryn og sjaskede op. Da Baalet var tændt lavede vi Mad, der bestod af Bøf og Kartoffler samt Mandelbudding. Derefter bagte vi Snobrød, som spistes senere paa Dagen. Saa gik Turen videre tilbage til Teglværket, hvorfra vi fortsatte til Bloustrød Kirke, hvor Præsten fortalte os en hel Del om Kirken. Saa fortsatte vi 1200 m ud ad Kongevejen, hvor vi drejede til højre igennem Høvelte til Birkerød og fortsatte over Kongevejen (500 m) igennem Ebberødgaard og Rudeskov (Snoberødene fortæres) til Hørsholmvejen og videre til Rudersdal. Herfra videre over Bistrup og Stavnsholt til Faum, vort Udgangspunkt, hvor vi ankom 17,05.

Wood=Craft

Kender du det: pludselig at se et Frø komme virrende ved en lille Vinge ned fra Luften? Man standser uvilkaarligt op og spørger sig selv: Hvor i Alverden kom det fra? Som oftest vil Gaaden være hurtigt løst ved at iagttage de omkringstaaende Træer, naah — det var fra en Løn (Ahorn) eller Ask osv., men tit kan vingede Frø bæres langt, og mange Træer har jo Nodder eller Bær, som ogsaa kan være fjernede langt fra det Træ, hvorpaa de blev udviklede fra Blomst til Frugt.

For at du kan kende disse sjove »Vingefrø« og »Vingefrugter« igen har jeg tegnet de almindeligste, saaledes som du kan finde dem i Massevis Efteraaret igennem. Svæveapparatet har naturligvis den Betydning, at »Bornene« kan komme ud i Verden, Kimplanterne spirer ikke alle under Modertræet, hvor de hurtigt vilde skygge hinanden ihjel.

Der er nu den velkendte Løn (Ahorn) (1) med to Frø, der hænger sammen, *Elmens* »Manna« (2), hvor Frøet kan spises, *Lindens* hele Klase (3), *Granens* Frø (4) og *Askens* (5), der ligner hinanden noget, men Askefrøet er 3—4 Gange større end Granens lille pæne Frø. Endnu meget mindre, en hel Benjamin, er *Birkefrøet* (6), men til Gengæld er der jo nok af dem i en moden Rakle. *Ambøgens* (Hvidbøgens) (7) kendte du vist ikke i Forvejen, den er iøvrigt meget karakteristisk. Paa en moden *Poppel-* eller *Pile-Hunrakle* sidder fine smaa Skaale (8), der hver indeholder to Frø med en Masser Uldhaar paa, som Vinden rigtig kan faa fat i (svarer til Mælkebøtten).

Nogle Træer har Nodder, saaledes de lækre *Hasselnodder*, der sidder to eller tre sammen, hver i sin »Hase«, *Bogen* med de trekantede brune *Bog* (9) eller *Egen* med de store Hasselnodlignende *Agern* i en fin Skal (10).

Bog kan spredes paa to vidtforskellige Maader; enten kan den piggede Kapsel, hvori de to Nodder sidder, hænge fast i Pelsen paa et Dyr og saaledes transporteres langt væk, eller en Mus eller et Egern laver sig et Depot af sammenslæbte Bog (eller Agern) og glemmer saa maaske det hele fuldstændigt, og Resultatet er, at flere af de »hamstrede« Frø spirer lige i en Klump, noget du nu og da kan faa at se, hvis du har Øjnene med dig. — Frøene hos *Elletræet* sidder i de nydelige smaa »Ellekogler« (11), der meget ligner en Fyrrekogle.

Bæragtige Frugter finder vi mange Steder, f. Eks. de for Ræven saa sure *Rønnebær*, der

er glimrende til Frugtgelé, naar der ikke er Sukkerrationering! Desuden *Tjørnens* kønne røde Frugter og de store, mørkeblaa, duggede Bær paa *Slaaenbuskene*. De snerper Munden nederdrægtigt sammen, men skal kunne spises, naar de har faaet Frost — jeg har aldrig prøvet! Dernæst *Takstrøet* med de flade mørkegrønne Naale har højrode Bær, og *Hyldebuskens* store Klaser af sorte Bær, der er Genstand for livlig Efterspørgsel — ogsaa saa længe de endnu er grønne (Pusterør!) — Du vil altid lægge Mærke til, at Bær har iøjnefaldende Farver — det er, fordi de skal opdages — og spises. Kærnerne passerer nemlig oftest uangrebne gennem Fordøjelseskanaalen og fjernes jo paa denne Maaden langt fra Moderplanten, og man har opdaget, at Frø af Vandaks, der havde passeret en Fugls Tarmkanal, spirede hurtigere end urørte Frø, ligesom man hævder, at der laves særlig god Kaffe af de Bonner, som Sjakaler har stjaalet paa Plantagerne og senere kvitteret!

Til Slut kan lige nævnes *vild Kirsebær*, *Skovabild* (vild Æble) og *vild Pære*, som det egentlig ikke er en ubetinget Nydelse at stifte nærmere Bekendtskab med. Vidste du forresten, at det godmodige vilde Pæretre ofte er udstyret med modbydelige, lange, stikkende Grentorne?

Torben Wolff.

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 8

OKTOBER

1942

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

En Dag i Sommerferien gik jeg hen over en Mark. Det skal man jo ellers ikke gøre, for selv en Græsmark lider, naar der trædes i Græsset, men jeg gik nu med den Mand, der ejede Marken, og saa har man Lov.

Pludselig sprang der to smaa Dyr op bogstavelig for Fødderne af os. Hvad var det? De var graa og paa Størrelse med en Rotte, men de havde lange Øren, og saa hoppede de af Sted. Mange af jer har nok gættet, at det var Harekillinger. Men hvor var Moderen? Passede hun ikke mere paa sine Unger, end at hun ikke var i Nærheden af dem? Ja, det kunde synes saadan, men hør nu.

Straks naar Haren har »kastet sine Killinger« — saadan hedder det — forlader den dem. Kun naar de skal have noget at spise, nærmer hun sig dem, og saa gør hun endda det, at det sidste Stykke tager hun i store Spring. Saa snart de er færdige med at drikke Mælk hos hende, forlader hun dem paa samme Maade.

Men hvorfor vil hun da ikke være i Nærheden af dem? Det forekommer da ukærligt. Ja, prøv engang om du, før du læser videre — kan regne det ud.

Jo ser du, der er andre end Menneskene, der kan lide Haresteg, det kan Ræven f. Eks., og den gaar jo og snuser, og hvis den saa kan lugte hende og følger hendes Spor, saa er hun sikker paa, at Ungerne bliver taget af den. Det er Grunden til, at den holder sig fra dem. Det er altsaa slet ikke, fordi den ikke bryder sig om dem, tværtimod.

Se saadan noget kan man opleve isin Sommerferie, og hver Gang, jeg oplever saadan noget, tænker jeg: »Hvor er der meget at lære af Dyrene«.

God Jagt

Baloo.

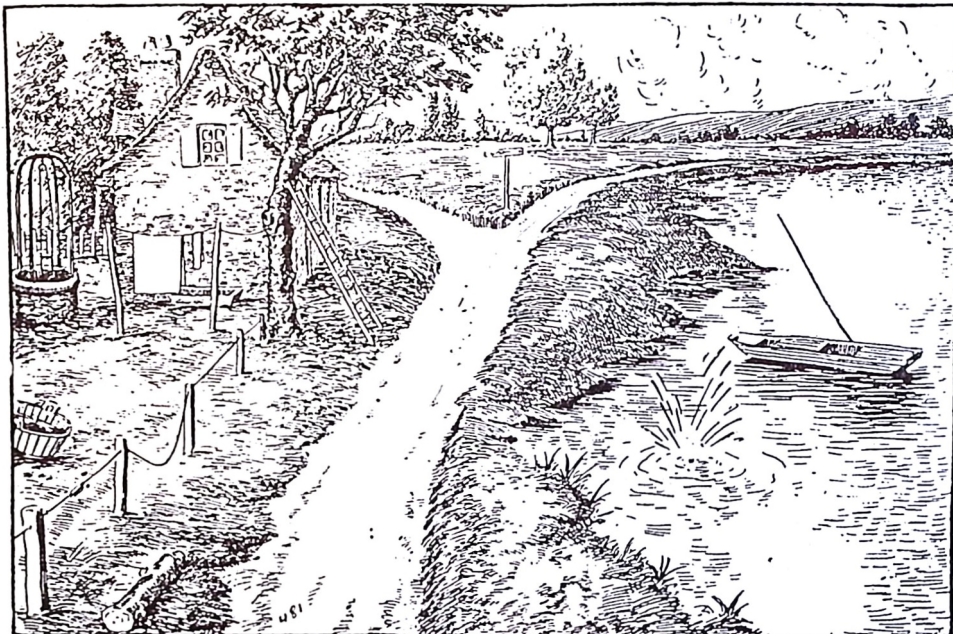

Kan du

finde ud af, hvor de forskellige Personer skal anbringes i Landskabet.

Skriv inden 15. Oktober til os, hvor A, B osv. skal anbringes. du behøver ikke at sende os Billedet.

Der udsættes 3 Præmier, alle bestaaende af en god Skrue-Blyant med Vinderens Navn.

Palle Ulveunge er hjælpsom - -

ROBIN HOOD OG HANS MÆND

gm.

7. Det stjålne Herregaardssølv.

»KLOVERBORG« PLYNDRET FOR ALT SØLV I NAT

Natten til Søndag har internationale For- brydere aflagt et Be- søg paa Herregaarden »Kloverborg«	var brækket op, alt var efterladt i vild Uorden Der var
---	--

Denne Meddelelse i Søndagsaviserne var Dagens Samtaleemne, men et Par Dage efter var Sindene ogsaa faldet til Ro efter denne Sensation, der druknede mellem saa mange andre Begivenheder.

En Aften efter dette Tyveri gik Robin og John, der altid havde saa meget at tale om, en Aftentur langs Fjorden i Læ af den store Skov. Det var meget mørkt denne Aften, og Regnen silede ned. Intet Maanelys viste dem Vej, men saadan et Vejr holdt vore to Venner meget af, det gjorde det til en særlig Oplevelse at foretage en Aftenvandring. Bedst som de gik langs den øde Strand, snublede John over noget i Sandet. Ved en Lommelygtes Straaler saa de, at det var Kanten af en nedgravet Kasse, der stod i Sandet, og de opdagede snart, at der stod flere Kasser skjult mellem Marehalm, nogenlunde tildækket af Sand. De blev nysgerrige, og med noget Besvær fik de aabnet een af Kasserne. Den var stopfyldt med Sølvtoj. Fæde og Skaale og meget andet. Straks kom de til at tænke paa Herregaardstyveriet. De var Fyr og Flamme. Her var vel nok en Oplevelse for dem. Bedst som de staa og betragter Tyvekosterne, hører de en sagte Pladskende ude fra Fjorden. Gode Raad var dyre. Det var sikkert Tyvene. Det kunde gælde Drengenes Liv. Det Sølv de havde taget af Kassens Halm gravede de med Lynets Hast ned i det løse Sand, og i en Fart fik de sig selv maset ned i den delvis tømte Kasse og fik Laaget hæftet paa, for saaledes at skjule sig.

Der gik kun faa Øjeblikke, saa mærkede de, at Kassen, de laa i, blev løftet op af stærke Næver. Det kan nok være, at de Mennesker, der løftede dem, bandede fælt over den ekstra tunge Kasse, men de hørte ogsaa Frydesudbrud over,

hvor godt den Kasse maatte være stoppet med Sølv.

Snart følte Drengene, at de blev løftet over i en Baad, og noget efter hørte de Aaretag og Pladskende i Vandet. Saa fik de nogle slemme Bums og mærkede, at de blev vendt rundt et Par Gange, hvorefter de forstod, at de nu blev bragt over paa et Skib og stuvet ned i et Last-rum. Opholdet i den trange Kasse var fælt, men heldigvis var det en Tremmekasse, saa Luft kunde de arme Drengene dog faa. Men hvor førte Smuglerskibet dem hen? De kunde konstatere, at det maatte være et Sejlskib, da ingen Tøffen forraadte en Motor. Til alt Held var der ingen Bølgegang. Lugten i Skibslasten var ududdholdelig, da Kasserne med Sølvtoj var stuvet ned mellem fyldte Fiskekasser. Der gik den ene Time efter den anden, uden at der skete noget.

Da Klokkeren var 5 Morgen paa Johns Ur, blev der Uro igen, deres Kasse blev løftet op og baa-ret, snart op, snart ned, medens der blev bandet livligt. Saa blev Kassen stillet et eller andet Sted, og lidt efter blev der Ro omkring dem. Fuldstændig Ro. Kun af og til hørte de et sagte Bølgeslag. Da Roen havde været nogen Tid, vovede Drengene sig ud af Kassen igen. Det varede noget, før de kunde bruge deres Lemmer efter den haarde Medfart i Kasserne. Det var stadig mørkt, kulravende mørkt, omkring dem. Men ved Lygtens Skær opdagede de, at de befandt sig i en Klippehule. Hvor i Verden, anede de ikke. De søgte og fandt en Udgang af Hulen, det var ikke hyggeligt. Lige neden for dem et fraadende Hav og over deres Hoveder en mægtig Klippeskraaning. At springe i Havet vilde være den sikre Død, men saa forsøgte de at klatre op ad Klippen, og til alt Held er det aldrig saa vanskeligt at klatre op som ned ad en Klippe. I Løbet af nogen Tid fik de bestegte Klippesiden og stod snart oppe paa en Bjergvej. Det gjaldt nu om at søge oplyst, hvor i Verden de var henne. De løb hen ad Vejen, men det varede længe, før de fandt nogen Bebyggelse. Det begyndte saa smaat at lysne, der hvor Solen vilde staa op, og det gav dem nyt Haab. Nu kom de til en Bebyggelse, der snart røbede et Fiskerleje med flere store Hoteller. De konstaterede, at

Byen ikke var mørklagt, hvilket fortalte dem, at det ikke var Bornholm, de befandt sig paa.

Nogle Plakater oplyste dem om, at det var Mølle paa Kullen, de var kommet til. De opsøgte Politistationen og fortalte Vagten der om deres Oplevelser. Han gjorde store Øjne. At det var muligt for et Smuglerskib at foretage denne Rejse trods Miner og Patruljebeaade var ufatte- ligt. Men der var ingen Tid til Forundring. Han gav sine Instrukser, og paa Drengenes Opfor- dring ringede han deres Hjem i Danmark op og fortalte, at Drengene befandt sig i god Behold i Mølle. Saa sørgede han for, at de fik et so- lidit Morgenmaaltid, og nu ventede man spændt paa, hvad der vilde vise sig ved Klipshulen der- ude, hvor Politiet holdt Vagt. Det va-

rede ikke saa længe, saa kom en Politibil lar- mende ind til Mølle læsset med 5 store Kasser, hvoraf Drengene snart saa, at den ene var den, de havde ligget i hele Natten. Desuden indeholdt Bilen 5 skumle Banditter, den ene havde Træben, og den anden havde kun eet Øje, den tredje var efter Paaklædningen en fornem Herre. Den fjer- de og femte var klædt i grusomme Pjalter. Alle bar de Haandjern. De tilstod efter nogen Tøven, at de stod i nøje Samarbejde med de Tyve, der havde plyndret »Kløverborg« i Danmark. De havde paataget sig at afhente Sølvagerne og bringe dem til et Smelteri, hvor det uerstattelige Herregaardssølvtøj skulde smeltese om og deref- ter sælges. Takket være Robin og Johns Iagtta- gelse derovre ved den stille Fjord, var det nu lykkedes at sætte en Stopper for denne Slyngel- strek. Da man var færdig med Forhøret, vidste

man saa meget, at man kunde telefonere til Po- litiet i Danmark og give dem tilstrækkelige Op- lysninger til at de kunde anholde Tyvene ovre paa Thorskøbing Hotel, hvor de havde slaaet sig ned som Journalister, der just havde til Opgave at skildre det dristige Tyveri, noget som jo just disse Mennesker maatte siges at være egnet til.

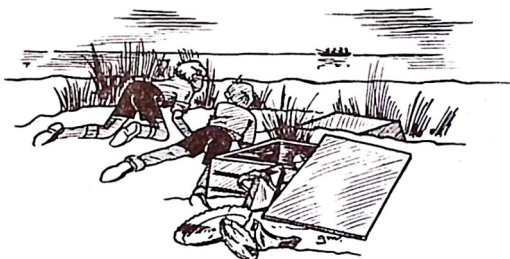
John og Robin blev nu efter en kort Hviletid sendt tilbage med første Færge over Helsingborg til Helsingør. Det siger sig selv, at de fik saa gode Papirer fra Politiet i Mølle, at deres Hjem-

rejse nærmest blev et Triumftog. Mid- dagsbladene i Dan- mark bragte lange Artikler om vore Venners Oplevel- ser, og de blev fo- tograferet til Bil- ledbladet og Films- ugerevyen. Først sent Mandag Nat blev de modtaget i

deres Hjem, hvortil de blev kørt med Generator- bil af »Kløverborg«s Forsikringsselskab, der ik- ke vidste, hvor meget godt de skulde gøre John og Robin for deres Medvirken til, at det kostbare Sølvtøj blev fundet igen.

Hvad Indehaveren af »Kløverborg« gjorde for vore Venner, faar I ikke at vide nu. Det bliver en anden Historie.

Peter Tini.

Bogen om „Ulveunger“

Baden-Povell har skrevet den for Jer

Ønsk Jer den ...

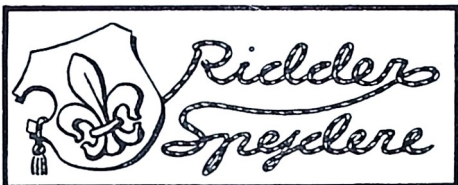
Erik Engell Sørensen, Roverfører, 7. Aarhus.
Jørgen Jørgensen, Skovmand, 9. Aarhus.
Hans Jæpelt, PF, 1. Nyboder Trop.

Peter Dybing, PF, 1. Ordrup Trop.
Erik Christensen, PF, Hardeknuds Trop, Aalborg.
John Ruge, PF, Hardeknuds Trop, Aalborg.
Ole Wagner, PA, Hardeknuds Trop, Aalborg.
Svend Gade, Hardeknuds Trop, Aalborg.
Erik Mart-Nielsen, 1. Nyboder Trop.

Send Meddelelse til Bladet, naar der er nogen i jeres Trop, der har taget Væbnersnoeren.

Chr. Andersen, PF, Solvertroppen.

Følgende har gaaet 100 km indenfor 24 Timer:
Peter Dybing, PF, 1. Ordrup Trop.
Sven-Vaupell-Olsen, PA, 1. Odrup Trop.

Fra Frugtindsamlingen i September

SØSPEJDERNE

Selvom det flere Steder paa Grund af de særlige Forhold har knebet med at komme til Søs, maa man dog sige, at Sæsonen er forløbet godt, ikke mindst fordi Søspejderne efterhaanden har lært, at de ikke bliver daarligere Sømænd af ogsaa at dyrke Sport paa Landjorden. Der er foretaget mange fortræffelige Lejrture som oftest kombineret med Sejlads. Søspejderne har været paa Natovelse, og de har deltaget i Turneringer sammen med Landspejderne. De Trolpe, som har haft Sejltilladelse, har sejlet saa ofte, der overhovedet var Mulighed derfor, og selv de mindste og yngste Spejdere har faaet Lov til at prøve Kræfterne og Evnerne.

Jeg har haft Lejlighed til at besøge nogle af Troppene, desværre ikke saa mange paa Grund af Rejesindskrænkningerne, og det har været glædeligt at se den gode Aand og Udvikling, der er i Arbejdet rundt om.

I København er startet en 3. Søspejdertrop »Neptun« under Ledelse af Jørgen Hector. Troppen tæller 21 Spejdere og har 2 Fartøjer, nemlig en Sejljolle og en Rojolle.

Iøvrigt har der været nogle Vanskeligheder inden for de to københavnske Søspejdertropper — Vanskeligheder, der burde have været undgaaet, men som nu heldigvis er overvundne.

Endvidere er der dannet en Søspejdertrop paa Romo under Ledelse af Kommunalærer M. Duhn List. Denne Trop, der er ganske lille, vil samarbejde med Søspejderne paa Mano og Fano. De tre Tropper arbejder med Støtte fra Skibsræder Knud Lauritzen.

Der er nu ialt 16 Søspejdertropper i Danmark, men det er langt fra nok. Jeg haaber, at det snart vil gaa op for Folk med Interesse for Søen, at det ikke er nødvendigt at have mange Penge for at starte en Søspejdertrop — tværtimod. De bedste Søspejdere er dem, der er begyndt smaat, og som med Tiden er gaaet langsomt frem. Det er helt forkert, naar en Trop faar alt for store Gaver og f. Eks. starter med at faa 1 eller 2 Fartøjer foræret. Efterhaanden som Søspejderne bliver dygtigere Sømænd og bedre Spejdere, skal de ogsaa have Muligheden for at faa bedre og mere Materiel. Det afgørende er, at man skal gøre sig fortjent til de Fartøjer, man har.

Naar Søspejderne saaledes har Indtrykket af,

Fano og Mano.

Førerne for Fano og Mano Søspejderne er Sognepræsterne Sommer-Jørgensen og Salling. Pastor Sommer-Jørgensen er gammel FDF'er og Pastor Salling har været Landspejder-Tropsfører i D. D. S.

for mange Aar siden; han var saaledes med som Fører under den første internationale Spejdersammenkomst i Stockholm 1912. Det var paa Hjemrejsen herfra, at Kaptajn Høyer lagde Grunden til den danske Søspejderbevægelse.

Førerne for Fano og Mano Søspejdere

at de har ydet en betydelig Indsats for at faa et Fartøj, holder de langt mere af det, og de er langt mere ivrige efter at vedligeholde det. Jeg har desværre mange Gange set Søspejderfartøjer, som ikke var holdt saaledes, som en god Sømænd og en god Søspejder holder sit Skib.

Nu er Sejlsæsonen uigenkaldelig forbi, og den lange Vintersæson staar for Døren. Jeg haaber, at I vil bruge den godt. Dyrk Teori (Navigation, Søvejsregler, Signaler osv.). Glem ikke Tovværksarbejder og Husfildsarbejder. Sørg for at faa jeres Station saa hyggelig og saa spejdermæssig som paa nogen Maade mulig og sørg for at komme paa Spejdeture, d. v. s. ud i Skoven mindst en Gang om Maanednen. Det gælder om at faa frisk Luft og at faa ordentlig Motion. En Søspejder dyrker Sport ikke alene om Sommeren men ogsaa om Vinteren.

Bedste Søspejderhilsen

Rage

Lejr=Tips for Regnvejslejr

Man mærker i og for sig ikke, om der i en 8 eller 14 Dages Sommerlejr indtræffer nogle Dages Regn — tværtimod det kan være en kærkommen Afveksling — men er der i Lejrperioden mange Dages uafbrudt Regn, skal man passe paa, at ikke det hele bogstavelig talt »svømmer bort i Væde«.

Teltet.

Medens man om Aftenen af Hensyn til Dug-

gen lukker Teltet til, skal det i Regnvejr holdes tæt tillukket (en blafrende Gavlvæg bliver hurtig snavset ved at feje frem og tilbage over det for Græs afslidte Jordstykke ved Indgangen), dog sætter man en Pind paa tværs i den øverste Del af Sammensnøringen (se Tegning), for at danne »Luftspjæld«. Berører man af Vanvare Teltets Inderside i Regnvejr, gaar Vandet igennem, man trækker saa en »Groft« ned til den lodrette Væg for at lede Vandet bort.

Et Oversejl, selv af ringe Kvalitet, kan tage det værste Stød af under en Trommeregn, og er Oversejlet bygget længere end Teltets Tag, virker det samtidig som Veranda, hvor man bl. a. kan afføre sig Regntøjet, for man gaar ind i Teltet. I Regnvejr slækkes Bardunerne, da de under Indsugning af Væde bliver kortere — Hattene maa ikke lægges paa de skraa Tagsider, da Regnen saa vil sive igennem her.

Naar Regnen hører op, sætter man Teltet op til »Lufttørring« (se Tegning), idet man dog forinden vasker Væggene langs Jordkanten fri for Jordstænk. Man lader Gavlvæggene hænge frit, saa Vinden kan give hurtig Tørring. Regner det sidste Lejrdrag, er det af største Vigtighed at faa Jordstykke og Sidevægge vaskede

— og saa skal Teltet selvfølgelig straks ved Hjemkomsten hænges til Tørring.

Brændet.

Et virkeligt godt Brændeskjul hører til de nødvendigeste Lejrarbejder, men vil man sikre sig, at det er regntæt, dækker man yderligere til med Soveposernes Voksdugsovertræk — det er dog en gylden Regel, at man altid opbevarer en Portion Optændingsbrænde i Teltet.

Baalst.

I Regnvejr maa man ikke være sparsommelig med Brændslet. Man stabler godt op omkring Ilden, det yderste Brændsel stiller man skraat mod Pande eller Gryde, Vandet driver da ned af de yderste Stykker. Asken lader man blive i Kogerenden og dækker den med Jord; næste Gang man har Brug for Kogerenden, skraber man Jorden fri, og Renden er da tør i Bunden, hvilket fremmer Baaltændingen.

Provianten.

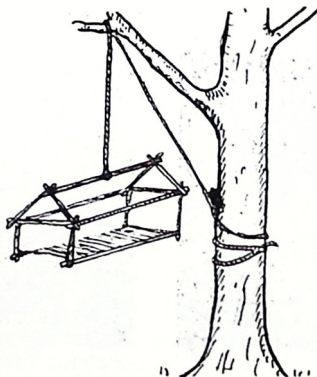
I en fugtig Lejr lærer man rigtig Blikdaaser-nes Betydning til Opbevaring af Kolonialvarer. Mel, Sukker, Salt o. l. er som Regel fortabt, dersom Papirposerne bliver vaade. Saml i god

Tid for Lejrperioden de nødvendige Blikdaaser, og sørg for at tømme dem og rengøre dem efter hver Lejr.

Paalæg og Fedevarer anbringes i Spisekammer (se Tegn.), der kan hejse op i Træ. Spisekammeret dækkes paa Sider og Tag med tynde Grene. For at holde Regnen ude, dækker man ogsaa her Taget med Soveposernes Voksdugsovertræk.

I en Week-end Lejr kan man anvende Teltposen som Spisekammer.

Vilhelm Andersen.

KORPSET RUNDT!

Kammeratskabslejren Flensborg—Roskilde.

I nært Samarbejde med Sct. Georgsgildet har Roskilde-Spejderne haft 15 Flensborg-Spejdere paa Besøg fra d. 20. til d. 30. August. Det har være nogle dejlige Dage, hvor der knyttedes Venskabsbaand, og Drengene fra de to Byer har lært af hinanden. Først laa de i Lejr sammen ved Bramsnæsvig i 6 Dage. Der startedes i øsen-de Regn, men de 23 km til Lejren marcheredes uanfægtet af Vejret. Heldigvis blev det dog Tør-vejr, inden man naaede Lejrpladsen. Flensborg-og Roskilde-Spejderne fordeltes med omtrent lige mange af hver i de 8 Telte, og der gik ikke lang Tid, før alle følte sig som i en stor Familie.

De danske Kadetskibe »Ingolf« og »Hvidbjørn« laa omtrent ud for Lejren, og der blev ordnet et Besøg paa »Ingolf«. Spejderne blev hentet i en hurtiggaaende Motorbaad og vist rundt. Selvfølgelig travede man ogsaa Ture i den smukke omgivende Natur.

Iøvrigt gik Dagene med stor Olympiade, hvor Patruljerne havde klædt sig ud i alle mulige fantasifulde Kostumer, og der var »Landskamp« i Fodbold: Flensborg contra Roskilde.

Lejrbaalene var maaske det bedste. Alvor og Gammen vekslede. Der var Lejravis, hvortil Lejrdeltagerne indsendte vægtige Bidrag, og der herskede ved Lejrbaalene en særegen dansk Stemning.

Efter Hjemkomsten fra Lejren var der Indkvartering i Spejderhjem i Roskilde. Herfra var der Udflugter til By og Omegn.

Jens Bangs Trop, Aalborg.

Sommerlejren var en kombineret Cykle- og Vandreléjr. Vi startede d. 1. Juli og cyklede til Glenstrup Sø ved Hobro. Næste Dag over Randers til Korpsets Lejrplads ved Kalø. Da Lejren var rejst og Maden fortæret, havde vi Flagparade og Lejrbaal med 1. Randers Trop. Næste Morgen blev Cyklerne efterladt i Kalø, og med fuld Oppakning vandrede vi rundt om Vigen til Knebel. I stegende Sol gik det op igen-nem Mols Bjerger og om Aftenen naaede vi Femmøller. Næste Morgen — Reveille Kl. 7 — Afgang Kl. 9 til Æbeltoft. Vi kiggede et Par Timer paa denne lille smukke By og saa ud ad Vejen igen mod Feldballe. Her slog vi Lejr ved en lille Sø, langt fra Beboelse og nysgerrige Blikke. Om Aftenen havde vi, i Anledning af Fødselsdag, et lille hyggeligt Lejrbaal. Nu gik Turen tilbage til Kalø, hvor Cyklerne blev pak-ket. Denne Dags Maal var Aarhus. Der var lidt rigeligt med Punktering, men det blev kla-ret af hjælpsomme Hænder, og Troppen ankom uden Forsinkelse til Lejrpladsen. Næste For-middag opholdt vi os i Aarhus, og ved Middags-tid kørte vi mod Silkeborg. Her slog vi Lejr hos Skovfoged Christensen, som Troppen ogsaa be-søgte sidste Aar. Næste Dags Overraskelse var at hele Troppen tog med »Hjejlen« til Himmel-bjerget. Udhvilet ovenpaa Fridagen gik det der-efter raskt mod Viborg. Vi besaa Domkirken og traf tjenstvillige Viborg Spejdere. Om Aftenen naaede vi Lynderupgaard, hvor vi blev godt

Flensborg Spejderne.

Pedalerne synger. Jens Bangs Trop paa Vej.

modtaget af Godsejer Kieldsen. Næste Morgen besaa vi Godset, og Godsejeren talte til Drenge. Vi tog saa af Sted mod Nord. Vejret var stadigvæk flot, og hen under Aften naaede vi Højris Vandmølle. Da det var Lejrens sidste Aften, havde vi Lejrbaal, hvor der blev læst op af Lejravisen, som opfriskede Turens forskellige Episoder.

Sidste Dag sluttede vi saa i Nibe med en større Middag — Bøf og Jordbær (et Pund pr. Mand), og saa spurtede vi mod Aalborg. I Programmet stod: Hjemkomst Kl. 17, og da vi kørte ind paa Torvet, lød Timeslagene fra Budolfi. Lejren varede 10 Dage, og der blev tilbagelagt 400 km. Der var 33 Deltagere»

Ørnetroppen

afholdt i Juli Maaned Sommerlejr, som gik til Maltrup Skoven ved Sakskøbing, hvor vi havde en herlig Lejrplads. Der var 15 Deltagere, og Tiden gik alt for hurtigt.

Den 10. Oktober har Troppen bestaaet i 15 Aar, og vi afholder derfor en Tropsfest i Begyndelsen af Oktober.

Nykøbing F. Bytrop.

Den 5.—12. Juli afholdt vi en pragtfuld Sommerlejr i Strandegaards Dyrehave ved Faxe Ladeplads. Herfra foretog vi kortere og længere Ture rundt i Omegnen.

En Dag var vi en Tur paa Stevns, hvor vi saa Højrup Kirke, Klinten og bagefter en Tur i Store Heddinge. En anden Dag var vi rundt paa flere af de store Herregaarde: Lystrup, Jomfruens Egede og Bregentved. En Eftermiddag i Solskin benyttede vi til en Tur til Fedet, hvor vi fandt en dejlig Badestrand.

Efter Sommerferien er de forskellige Patruljer gaaet i Gang med Arbejdet, og paa Patruljemøderne trænes der ivrigt til Prøver og Duelighedstegn.

Rentlighedsparade. Jens Bangs Tropa.

SPEJDER JUL 1942

vil indeholde:

ET BARN ER FØDT OS
Af H. Møller Gasmann, norsk Spejderchef. — Vignet af Ejvind Rafn.
IGLOOLIV I EGE MOSEN
Hvorledes man bygger en Snehytte.
Tekst og Fotos af Torkel Vægg.
DEN DANSKE DRENG — OG JULEN
Digt af Gunnar Jørgensen.
DER RISLER EN KILDE I HARALDSTED
Historisk Skildring af Magleby Sørensen. — Illustreret af Aage Gotved.
NOGLE B.-P. ANEKDOTER
Fortalt og tegnet af Baden-Powell selv.
DANSK VIRKE I DEN STORE VERDEN
Fortalt af C. Lindhardt Hansen.
Med mange Fotografier.
JEG LOVER PAA MIN ÆRE —
Spejderfortælling af Aage J. Chr. Pedersen. — Illustreret af Aage Gotved.
HENRY HUDSON-MYSTERIET
Skildring af Robert Finch. Illustreret.
EN SPEJDER ER NYTTIG OG HJÆLPESOM MOD ALLE
Spejderfortælling af E. Th. Bjørn.
Illustreret af Aage Gotved.
DE TRE KÆMPER
Kulørt Billedserie af Fredsberg til en Spejdervise af Ralf Buch.
PRÆMIE KRYDS OG TVÆRS
PRIS 1 KRONE

DEN IDEELLE SPEJDERLAMPE

Køb DAIMON

Køb Kvalitet

Hr. Pantograf

Troppens mekaniske Tegner

En Pantograf er et Instrument, som benyttes af Arkitekter og Ingeniører til at lave forstørrede ell. formindskede Kopier af Tegninger.

Man skal ikke være særlig fingernem for at lave sig en selv, og man kan faa baade Morskab og Nytte af den. F. Eks. kan den bruges til at tegne Patruljedyret paa Standeren, hvis man blot har en Tegning i lille Format af det.

Den kan laves paa følgende Maade:

Faa fat i nogle Trælister, der f. Eks. er $\frac{1}{2} \times$

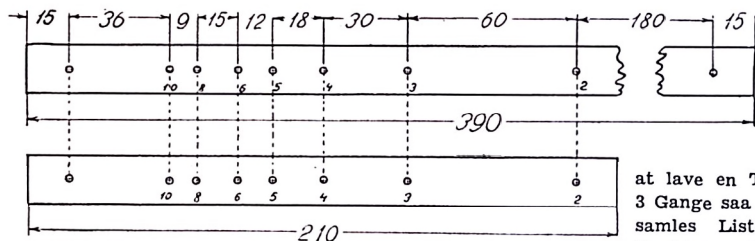

Fig. 1 (Maalene i mm)

$1\frac{1}{2}$ cm i Tværsnit, og skær deraf tre Lister paa 39 cm Længde og en paa 21 cm; afmærk og nummerer dem, som vist paa Fig. 1. Bør derefter — i de afmærkede Punkter — Huller, som passer til Samleskruernes Diameter. I Punkterne F og G (se Fig. 2) samles Listerne med korte Skruer med Motriker; i B anvendes en længere, som er gjort stump i Enden, saa den kan glide paa Bordet, i D benyttes en lige saa lang men spids. I Punktet C anbringes en Blyant, der

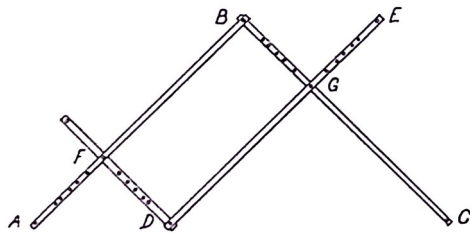

Fig. 2

Pantografen indstillet paa Hul 3

passer nøje til det borede Hul. Punktet A fæstnes f. Eks. med en Skruetvinge til Hjørnet af Arbejdsbordet, saaledes at Listen AB og dermed hele Pantografen kan dreje sig frit om Skruen i Skruetvingen; i Punkterne B, D, F og

G skal Listerne ogsaa kunne dreje sig frit i Forhold til hinanden.

Pantografen er nu færdig til Brug.

Hvis man ønsker at lave en Tegning, der f. Eks. er 3 Gange saa stor, som den man har, samles Listerne — svarende til Punkterne F og G — i Hullerne mærket 3, som vist i Fig. 2. NB: Skrue i D og B skal aldrig flyt-

tes fra deres Huller i Enden af Stængerne. Med den spidse Skrue (i Punktet D) følges nu Linierne i Tegningen, og Blyanten (i Punktet C) vil da tegne en ny Tegning, der er 3 Gange saa stor. Ofte er det bedst kun at overføre et vist — stort eller lille, alt efter Tegningens Art — Antal Punkter gennem Pantografen og saa bagefter forbinde Punkterne i den forstørrede Tegning paa fri Haand.

Pantografen kan naturligvis ogsaa bruges til

Kjøbenhavnske
Bagermestres

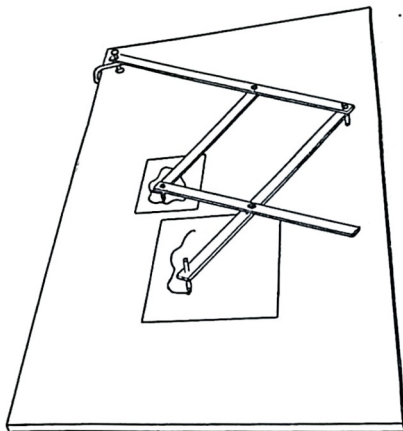
Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31

Central 15.321

at formindske en stor Tegning, saa skal Blyant og den spidse Skrue bytte Plads.

Konstruktionen kan ogsaa laves af meget

stift Pap, men den bliver bedre med Træ; de, som har Mecano, kan jo lave et fremragende Eksempel.

Løve.

**Uniformsbluser og
Skjorter imprægneres Kr. 3.00**

Bliver garanteret vandtæt

COTTON-COAT-CLEANER

Eneste Specialforretning i Skandinavien
Frederiksborgg. 46 Byen 590

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

**Allerbedst
TOM's**

Karameller
Drops
Dragés og
Chokolade

En »velsmagende« Erindring om Jamboreen paa Ermelundssletten 1914

Et københavnsk Dagblad skrev:

Der er Fryd og Glæde i en københavnsk Familie for Tiden. For atten Aar siden var Ægte-
manden en lang opløben Spejder med bare Knæ,
og just i disse Dage en Snes Somre tilbage del-
tog han i den internationale Jamboree og laa i
Lejr paa Ermelundssletten. Dér blev han Venner
med et Par amerikanske Kolleger, som ved Af-
rejsen forærede ham en Blikæske med nogle un-
derligt udseende, kugleformede Smaating af
Størrelse som en Bønne.

Det er ikke noget særligt, sagde Amerikaner-
ne, bare et halvt Pund Kaffekapsler, som vi har
til Lejrbrug, og som er en Slags kondenseret
Kaffe, der fortyndes i Vand og giver en lille halv
Kandefuld pr. Kapsel. Prøv dem, men vær for-
sigtig. Kaffen er meget stærkere, end I ellers
bruger den her i Landet!

Tak, sagde Spejderen, gemte Bilkdaasen og . . .
glemte den. Og indtil 16. Juli 1942 forblev Daa-
sen glemt. Nu er den fhv. Spejder Kontorchef
og har selv et Par Dreng i Spejderalderen, og
en Dag saa han sine to haabefulde Poder lege
med Pusterør. Hvad er det dog, I skyder med?
spurgte Fa'r og saa paa Æsken med Kuglerne,
som Drengene brugte til Skyts! Som et Lyn for
det gennem ham: Kaffekapslerne!

Det var Kaffekapslerne. Og hvad mere er, de
er stadig til at bruge, og selv om de ikke har
helt samme Kraft i sig som for tyve Aar siden,
saa smager de bedre end mangan Erstatning, og
nu dufter hele Huset flere Gange daglig af Mok-
ka. Og for hver Kop tænker Far med Taknem-
lighed paa Jamboreen og dens Yankee.

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

PERSONLIGE

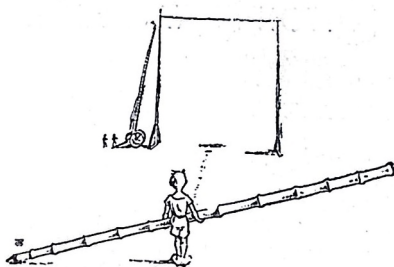
Gamle gule Spejdere

Mange af Jer har Uniformer og Udrustningsgenstande liggende i Jeres Gemmer, Ting som I ikke mere har Brug for, men som I Dag har Værdi for de unge aktive Spejdere, til hvem det for Tiden er vanskeligt at fremskaffe Uniformer og Udrustning. Vi opfordrer derfor alle Jer gamle Dreng (Spejdere) til at lede det gamle Kluns frem. Vi vil meget gerne købe det, og vi betaler Jer en pæn Pris for gode Ting. Skriv eller ring til Det Danske Spejderkorps Depot, Skindergade 27, Telf. C. 11.203, eller send hvad I har, og vi sender Jer Afregning.

Hvordan Sportsmanden føler,
naar han første Gang er til Konkurrence!!

Maalmanden.

Stangspringeren.

Den nye Udgave af *Den lille Spejderbog*
faas nu paa Depotet